

Мельник М. Б.,
аспірант Інституту законодавства Верховної Ради України,
старший лаборант кафедри трудового права
та права соціального забезпечення юридичного факультету
Київського національного університету імені Тараса Шевченка

ПРАВОВА ПРИРОДА ТА СУТНІСТЬ МАЙНОВИХ ІНТЕРЕСІВ ДИТИНИ ПРИ ПРИПИНЕННІ ПРАВА НА АЛІМЕНТИ У ЗВ'ЯЗКУ ІЗ НАБУТТЯМ У ВЛАСНІСТЬ НЕРУХОМОГО МАЙНА

Анотація. У статті розглядаються питання щодо з'ясування правової природи та сутності майнових інтересів дитини при припиненні права на аліменти в силу набуття нею у власність майна. Аналізуються зміст категорії інтересу у праві, її взаємозв'язок із аліментними зобов'язаннями та майновими правами, що зумовлюють інститут утримання дитини. Доводиться можливість інтеграції майнових інтересів дитини через їх забезпечення в інституті здійснення права власності на нерухоме майно.

Ключові слова: майнові інтереси дитини, аліментні зобов'язання; аліментні правовідносини, припинення права на аліменти, здійснення права власності дитиною.

Постановка проблеми. Кожна дитина має право на утримання, незалежно від того, в якому сімейно-правовому статусі перебувають її батьки, опікуни, піклувальники, чи особи, які їх замінюють. Оскільки інститут утримання, в рамках аліментних зобов'язальних правовідносинах, покликаний забезпечити та задовільнити майновий інтерес дитини, створивши умови для належного виховання, духовного та фізичного розвитку дитини. А відповідно до ст.190 СК України, реалізація майнових інтересів дитини може мати місце в зв'язку із набуттям права власності дитиною на майно, в силу припинення права на аліменти. З одного боку, це зумовлює факт припинення аліментних зобов'язань, а з іншого – утворює підстави для виникнення нових зобов'язань по управлінню та розпорядженню нерухомим майном дитини. Причому інститут утримання дитини до досягнення нею повноліття не повинен бути втраченим, чи то зменшеним. Тому, як уявляється, в зв'язку із складністю такої юридичної конструкції, виникає ряд питань щодо потреби задоволення майнових інтересів дитини, а точніше, не применшення об'єму утримання, не обтяження нововиниклими майновими зобов'язаннями, власне, не приведення дитини в скрутне матеріальне та соціально-правове становище, тощо. Втім, очевидна відсутність законодавчого врегулювання механізму припинення права на аліменти дитини у зв'язку із набуттям у власність нею нерухомого майна, зумовлює надзвичайну гостроту та актуальність піднятої проблематики, в зв'язку з чим виникає необхідність детального дослідження.

Аналіз останніх досліджень. Звичайно, у сучасних наукових доробках проблематика інтересів у праві, як і інституту припинення права на аліменти, чи то їх суміжних інститутів, була предметом поступових доктринальних досліджень та є доволі динамічною. Серед дослідників, праці яких відзначаються особливим підходом та цінністю для піднятої нами проблематики, можливо виділити В.В. Собучева та А.В. Малько – щодо законних інтересів в загальнотеоретичному аспекті [18]; Я.М. Шевченко, І.В. Венедіктову – щодо охорони та захисту інтересів у цивільному праві [24; 4]; І.В. Спасибо-Фатєєву, Я.В. П'янову, М.В. Ус – щодо сутності та

способів захисту цивільних інтересів [20, с. 58-69; 70-80; 203-212]; В.М. Ігнатенка та А.М. Ісаєва – щодо захисту цивільних інтересів у договірних та позадоговірних правовідносинах [20, с. 476-486; 528-537]; Л.Г. Лічмана – щодо судового захисту інтересів членів сім'ї власника житлового приміщення [12]; А.Б. Сасову – щодо захисту прав дітей на житло [20, с. 638-645]; та ін. Питання правового регулювання аліментних обов'язків та права власності вивчали Л.В. Афанасьєва [3], Л.В. Сапейко [15], О.В. Розгон [14]; правового режиму майна подружжя – І.В. Жилінкова [8], захисту інтересів дитини – Ж.Л. Чорна [23]. А проблемами припинення права на аліменти в зв'язку із зарахуванням нерухомого майна у власність переймався Р.І. Таш'ян [21, с. 183-191]; договорами подружжя по утримання дітей – Р.А. Майданик [2, с. 421]; а також наукове-практичне тлумачення статті 190 СК України були проведені С.Я. Фурсою та Є.І. Фурсою [16, с. 487-490]. Натомість проблематика ґрунтовних та системних досліджень правової природи та сутності майнових інтересів дитини при припиненні права на аліменти у зв'язку із набуттям дитиною права власності на нерухоме майно, на жаль, не вивчалася, а тому ці питання є актуальними та потребують дослідження.

Мета статті. Таким чином, метою цього дослідження виступає необхідність з'ясування правової природи та сутності майнових інтересів дитини при припиненні права на аліменти в зв'язку із набуттям дитиною права власності на нерухоме майно. Це дозволить більш повно з'ясувати правову природу майнових інтересів дитини та зосередити «стержень» правового регулювання договірної конструкції припинення права на аліменти взамін на набуття дитиною нерухомого майна у власність, а також сприяти одноманітній правозастосовній практиці у даному сегменті.

Виклад основних результатів дослідження. Так, насамперед варто зазначити, що відповідно до ст.6 СК України правовий статус дитини має особа яка не досягла повноліття. Згідно з принципом 4 Декларації прав дитини, їй «... должно принадлежать право на надлежащее питание, жилище, развлечения и медицинское обслуживание... (російська мова – мову оригіналу збережено тут і далі по тексту (скорочене позначення – «рос.»); курсив власний – М.М.)» [6]. Звісно, усі ці умови потребують належного перш за все матеріального забезпечення, як «забезпечення кожної дитини сімейним вихованням, можливістю духовного та фізичного розвитку» (абз. 4 ст. 2 ст. 1 СК України). Фактично, як уявляється, у цих основоположних засадах сімейного законодавства відображено ознаки майнових інтересів дитини, які покликані сформулювати їхню сутність та зміст, власне, відобразити правову природу.

Разом з тим цей міжнародний нормативно-правовий акт розглядає не просто «право на житло» у дитини, яким вона повинна бути забезпечена, але і на «належне житло», чим підкреслюється специфіка майнового інтересу дитини у справах про припинення права на аліменти у зв'язку із набуттям права власності на нерухоме майно.

Чимало важливою є необхідність відстеження майнових інтересів дитини з огляду на закріплення фундаментальних засад про фізичну особу в цивільному законодавстві, вік яких обумовлюється дитинством (до 14 років та із 14 до 18 років). Де відповідно до норм, які визначають права та цивільно-правовий статус малолітніх та неповнолітніх дітей (ст.ст. 31, 32 ЦК України), такі особи можуть (щодо малолітніх) можливо углядіти такі ознаки майнових інтересів дитини, як то можливості (а)самостійно вчиняти дрібні побутові правочини, які дозволяють задовільнити побутові потреби особи, що відповідають її фізичному, духовному чи соціальному розвитку і є предметами із невеликою вартістю; а неповнолітні особи – (б)розпоряджатися своїм заробітком, стипендією або іншими доходами, бути учасником (засновником) юридичних осіб, якщо це не заборонено законом або установчими документами, самостійно укладати договір банківського вкладу (рахунку) та розпоряджатися вкладом, внесеним на його ім'я, тощо.

Разом з тим формування сімейного законодавства доволі багатогранно відбиває ряд нормативних положень, норми яких, у своїй структурі закріплюють формулювання категорії «інтерес», поєднуючи таку із таким специфічним суб'єктом сімейних правовідносин як «дитина» – починаючи від загальних засад регулювання сімейних відносин (ст. 7 СК України) і до закріплення суто технічних та практичних інститутів, що передбачають можливість зміну сімейно-правового статусу, утримання, здійснення немайнових прав, виконання аліментних зобов'язань, тощо. До прикладу: «...регулювання сімейних відносин має здійснюватись з максимально можливим урахуванням інтересів дитини (ч. 8 ст. 7 СК України)»; «...при вирішенні спору суд за заявою заінтересованої сторони...» (ч. 1 ст. 11 СК України); «при вирішенні справи про визнання шлюбу недійсним, суд бере до уваги наскільки цим шлюбом порушені... інтереси особи, ...» (ч.2 ст.41 СК України)» (курсив власний – М.М.), тощо.

Інші положення чинного сімейного законодавства, навпаки, не містять вживання слова «інтерес», та викладені доволі абстрактно, хоча надають можливість відстежити складові елементи цієї категорії у тісному взаємозв'язку із іншими нормами та метою регулювання сімейних правовідносин, яка закріплена у ч. 2 ст. 1 СК України. Це й спонукає з'ясувати етимологією слова «інтерес» у взаємозв'язку із сімейно-правовим інститутом утриманням, аліментними зобов'язаннями, тощо, та визначити її місце в цих інститутах сімейного права.

Так, етимологія слова «інтерес» походить від латинської мови, в якій цей термін позначається як «interesse, interest/interestum» та означає «бути (посреди), знаходитися (между) проходить, пролегат, ...присутствовать, участвовать..., различиться, различаться, отличаться, ... имеет значение, важно (рос. – М.М.)» [11, с. 548]. У радянському енциклопедичному словнику слово «інтерес (рос. – М.М.)» визначається як – «реальная причина социальных действий, лежащая в основе непосредственных побуждений – мотивов, идей и т.п. – участвующих в них индивидов, социальных групп, классов; объективное основание (рос. – М.М.)» [17, с. 495]. У вільній енциклопедії всевітньої Інтернет мережі «інтерес», «цікавість» трактується як «емоційний вияв пізнавальних потреб людини, дуже важливий для формування різноманітних навичок та інтелекту» [10]. А от у російсько-українському словнику юридичних термінів «інтерес (рос. – М.М.)» подається із варіацією «законний», «защищаемый» і означає «інтерес, який (що) захищається, захищений інтерес» [19, с. 80].

Натомість, відповідно до латинської транскрипції, *alimentum* має декілька позначень – як (а)«пища, пищевые продукты» в сенсі «давать новую пищу слухам»; та (б)«содержание, иждевение»

(рос. – М.М.) [11, с. 57]. Тому категорія інтерес в сімейному праві щодо аліментних зобов'язань постійно пронизана інтересом утримання, власне, який і характеризується майновим критерієм.

Розглядаючи детальніше співвідношення категорії інтерес із інститутами сімейного права, такими як утримання, аліментні зобов'язання, припинення права на аліменти, а також інститут власності, слід найбільш глибоко пізнати правову природу інтересу у праві, з фокусуванням погляду у пошуку на такі інститути. Оскільки, як уявляється, саме такі мають спільний, єдиний майновий інтерес дитини.

Так, на думку Т.В. Дерюгиної, в основі поняття «інтерес» як суб'єктивного явища лежить психологічна теорія, визначаючи його як продукт діяльності мозку, проявлення законів психологічного відбиття природної та суспільної реальності [7, с. 157]. Тому, як уявляється, така «природна та суспільна реальність» зумовлюється насамперед досвідом, якого дитина набула у житті. Відтак, варто підкреслити й інший тезис дослідниці, що інтерес опосередковує перехід об'єктивного в суб'єктивне, рівнозначно як і навпаки: суб'єкт (внутрішнє) в об'єктивне (зовнішнє) [7, с. 158], тобто потреба (зовнішнє) в утриманні виникає із досвіду та соціального, культурного, фізичного розвитку дитини (внутрішнє). Така потреба спонукає дитину до відповідних дій, а за умови такої форми утримання, як аліментні зобов'язання – клопотати про забезпечення більш сталих, попри аліментні відрахування відносини – набуття права власності на нерухоме майно.

Можливо погодитися із позицією В.В. Собучева, у тому, що діалектика інтересів особистості, суспільства, держави, яка існує із об'єктивною необхідністю регулювання суспільних інтересів, з одного боку, обумовлює по суті правову нормативність, яка виражається в сукупності певних правил поведінки, з іншого – її проблемності, які утворюють собою фактори, що в праві лише відбиваються поволи, але безпосередньо ним не регулюються [18, с. 142]. Відтак І.В. Венедіктова, досліджуючи категорію «інтерес», не без підстав підкреслює, що «наукове пізнання категорії інтересу потребує певного методологічного підходу. він має місце на всіх рівнях активності суб'єкта, виражається в практичних діях і організаційних структурах, що створюються суб'єктом як засіб реалізації його інтересів, а також у всіх сферах його діяльності» [4, с. 34]. Звідси, забезпечення майнового інтересу дитини зумовлюється, так би мовити, загальними та особливими умовами, які є наявними для його реалізації.

Наприклад, загальні умови реалізації законного майнового інтересу дитини, хоча стосуються потреби в матеріальному підтриманні дитини батьками, чи особами, які їх замінюють, у контексті соціального буття дитини, духовного та морального її розвитку, забезпеченню житлових потреб, харчуванням, розвагами та медичного обслуговування тощо.

Проте загальність не утворюють особливих обставин, які зумовлюють специфічні правовідносини щодо припинення права на аліменти. Тобто вони є сталими та мають місце в цілому щодо потреб забезпечення утриманням. До особливих умов також варто відносити необхідність визначення пропорційності вікового цензу дитини до досягнення нею повноліття та цінового еквіваленту; виду нерухомого майна, яке набувається у власність; щодо припинення права власності нерухомого майна; щодо питань процедури державної реєстрації нерухомого майна; щодо питань управління нерухомим майном дитини, тощо, – власне, усі вони характеризують особливі умови майнового інтересу в процедурно-процесуальному аспекті інституту припинення права на аліменти та набуттям у власність нерухомого майна дитиною. Адже такі елементи виходять із загального правила та зумовлюються меха-

нізмом реалізації договірної конструкції по припиненню права та набуття права власності, чим і потребують в свою чергу чіткого методологічного підходу, а також, що головне, здатні формувати специфічний майновий інтерес дитини у структурі даних правовідносин, пояснюють їх правову природу.

І.В. Венедіктова стверджує, що охоронюваний законом інтерес виступає регулятором суспільних відносин а також певним катализатором виникнення, зміни й припинення правовідносин у цивільному обороті [4, с. 73]. Певною мірою солідарно виступає позиція Т.В. Дерюгіної у тому, що саме інтерес лежить в основі виникнення правовідношення [7, с. 165]. За таких обставин, як уявляється, виникає право та обов'язок, які є змістом правовідношення, по суті, засновуються на майновій заінтересованості, щодо припинення права на аліменти, а також, на майновій заінтересованості, щодо виникнення майнових правовідносин по здійсненню права власності на нерухоме майно дитини. Тому, саме в такому юридичному механізмі й здатні реалізовуватися майнові інтереси дитини. Відтак, і такі обставини пояснюють правову природу та сутність інституту припинення права на аліменти шляхом зарахування нерухомого майна у власність дитини, оскільки майновий інтерес дитини ґрунтується на свідомій необхідності «задоволення ... потреби. ...Необхідність задовольнити цю потребу певним способом – є також стимулом до певної поведінки» [18, с. 185].

У даному ключі й роль стимулів являє значний науковий інтерес, що спонукає до потреби більш детального аналізу.

А.В. Малько, досліджуючи проблематику стимулів у праві, зазначає, що проблема стимулювання соціально корисної поведінки являється фундаментальною по своєму теоретичному та практичному значенню, оскільки основним, на думку вченого, є сфера розподілу соціальних благ [13; 1, с. 85]. Звідси, як уявляється, майновий інтерес дитини, який характеризує правовідносини по припиненню аліментних зобов'язань в зв'язку із набуттям права власності на нерухоме майно та його подальше управління, криється у тому аби (а)щодо тих суб'єктів, які наділені приватноправовими інтересами (боржник (платник аліментів), аліментотримувач, дитина, тощо, – тобто – суб'єктів приватного права), щоб такі інтереси забезпечували належне розподілення отриманих благ від отримання у власність нерухомого майна дитини, саме задля забезпечення тих соціально-побутових потреб дитини, які необхідні для її духовного, фізичного та соціального розвитку та адаптації в доросле життя у подальшому; (б)для суб'єктів публічного права (контролюючих дотримання прав дитини (орган опіки та піклування); нотаріус; прокурор тощо) – дотримання та забезпечення процедури по припиненню аліментних правовідносин та набуттю права власності дитиною; втілення подальшого контролю за забезпеченням охорони та захисту майнових інтересів дитини по утриманню набутого нерухомого майна.

Утім, Ю.Ю. Ветютнев застерігає, що цінності, не являються єдиною формою мотивації. Спонування до дії може виникнути і у вигляді необхідності, тобто, об'єктивно відчутної відсутності чого не будь, яке вкрай є потрібним. А будучи емоційно засвоєною, необхідність постає як бажання, а при раціональній свідомості обертається в інтерес [5, с. 3]. Це означає, що майновий інтерес дитини в припиненні права на аліменти може мати таку правову природу, яка може зумовлюватися невластивими для дитини цінностями (духовним, моральним розвитком, забезпеченням житлом, доглядом за здоров'ям). Адже, наприклад, дитина може мати належне житлове забезпечення, соціально-оздоровче обслуговування тощо. Відтак, питання припинення права на аліменти, як і майновий інтерес, може лежати більшою мірою на стороні платника аліментів.

Більше того, спонування до появи інтересу в належній реалізації договірної конструкції укладення договору, отримання від органів опіки дозволу на припинення права власності на майно, подальшому управлінні та контролі за здійсненням права власності над майном, отримання та розподіл прибутку в законний спосіб – залежить виключно від дотримання правомірної поведінки учасниками даних відносин, роз'яснення та уявлення не тільки про права та обов'язки на кожному етапі реалізації тих чи інших відносин їх учасникам, але й роз'яснення наслідків вчинення та не вчинення тих чи інших дій, охоплюючи таким чином і правове виховання, і правове стимулювання одночасно. Що означає ніщо інше як стимулювання до належного забезпечення в матеріальному сенсі життя дитини. Адже слушно видається думка А.В. Малько у тому, що «правовий стимул розглядається як правове спонування до законслухняної поведінки, а також, утворюючи для задоволення власних інтересів суб'єкта режим належного сприяння» [13; 1, с. 91]. Це означає, що інститут припинення права на аліменти в зв'язку із набуттям нерухомого майна дитиною у власність є стимулом до забезпечення майнових інтересів дитини у більш прийнятний спосіб, оскільки забезпечує автономію для сторін від аліментних зобов'язань та сприяє задоволенню майнових інтересів дитини.

Утім, у науковій літературі зазначається, що аліментні зобов'язання необхідно відрізнити від подібних до них зобов'язань, причому наголошується про неприпустимість отождолення обов'язків аліментного та з утримання дитини. Оскільки устоялася наукова думка про те, що обов'язок по утриманню перетворюється в аліментний лише за наявності певних умов, якими є розірвання шлюбу між батьками або ухилення одного з них на утримання дитини. Натомість примусове виконання зобов'язання є можливим лише у разі ухилення від цього добровільного виконання, тоді як аліменти можуть бути стягнені і тоді, коли один з батьків не має наміру не виконувати свого обов'язку. Також аліментні правовідносини можуть існувати навіть тоді, коли батько не ухиляється від утримання дітей [2, с. 416].

Р.А. Майданник, з огляду на сегмент договорів подружжя про утримання дітей, зазначає, що попри предмет таких договорів, який виражається у діях по забезпеченню умов проживання дитини (ст. 109 СК України), є припустимими й інші способи забезпечення майнових інтересів дитини, наприклад, у вигляді обов'язку одного із батьків придбати музичні інструменти, тощо [2, с. 421]. Натомість І.В. Жилінкова справедливо звертає увагу і на те, що далеко не завжди придбання майна на користь неповнолітнього є вигідним для нього [9, с. 14].

Натомість неможливо обійти увагою доктрину цивільного права у тому, що цивільні права варто розділяти на речові та зобов'язальні [22, с. 408]. З цього приводу важливо вказати, що майновий інтерес дитини (попри розподіл таких прав в доктрині цивільного права), стосувається при припиненні права на аліменти одночасно як речових правовідносин (відносин власності), так і зобов'язальних відносин (відносин по управлінню майном). Оскільки правова природа майнового інтересу характеризується спільністю, в силу того, що охоплює як майнове право, так і зобов'язальні права, зумовлюючи по суті моноліт інституту припинення права на аліменти у зв'язку із набуттям права власності на нерухоме майно дитиною. Чим фактично «цементує» два спільні, але різні за сутністю інститути завдяки наявності майнового інтересу дитини, який зумовлений утриманням та потребою припинення права на аліменти.

Ознаки майнових інтересів дитини в аліментних зобов'язаннях хоча є уособленими, проте витікають із законних інтересів дитини. Зокрема, такі ознаки проявляються к (а)проявленні у дитини

соціальних, духовних, фізіологічних, житлових потреб, потреб, що пов'язані із харчуванням, навчанням та доглядом за здоров'ям, її розвитком; (б) потреби в отриманні засобів для соціального її буття; (в) планування та потреби розподілу дохідної частини від коштів, що надходять на утримання; (г) висулу дії режиму нерухомого майна, здійснювати його управління в межах, наданих сімейним законодавством, тощо.

Сутність ж майнових інтересів дитини при припиненні права на аліменти полягає у можливості отримання матеріальних благ, якими є нерухоме майно, задля задоволення потреб соціального, духовного, фізіологічного розвитку та забезпечення житлових потреб дитини.

Висновки. Отже, категорія майнового інтересу дитини зумовлюється специфікою змісту аліментних зобов'язальних правовідносин (а) по суб'єктивному складу – сприяння задоволенню майнового та немайнового інтересу платника аліментів щодо припинення права на аліменти, а з іншої сторони – задоволення власних майнових інтересів, зумовлених потребою утримання, шляхом набуття нерухомого майна у власність; (б) по об'єктивному складу – набуття майна нерухомого майна у власність; а також по їх змісту – зумовити припинення аліментних прав та реалізувати право та набути обов'язків по здійсненню права власності дитиною на нерухоме майно.

За таких умов категорія майнового інтересу в сімейному праві займає центральне місце серед інститутів – права власності, управління майном, припинення права на аліменти, аліментних зобов'язань, а також в інституті утримання дитини. А тому без збереження та охорони майнового інтересу дитини в інституті припинення права на аліменти у зв'язку із набуттям права власності дитиною на нерухоме майно, гарантування захисту прав та свобод дитини, які визначені основоположними міжнародними документами та чинним законодавством, буде неможливо досягнути.

Література:

- Актуальные проблемы теории государства и права : хрестоматия / авт.-сост. М.В. Баранова, О.Б. Кушова. – М. : Юрлитинформ, 2012. – 368 с.
- Аномалії в цивільному праві України : навч.-практ. посібник. – 2-ге вид., перероб. та доп. / за заг. ред. Р.А. Майданика. – К. : Юстиніан, 2010. – 1008 с.
- Афанасьєва Л.В. Аліментні правовідносини в Україні : монографія / Л.В. Афанасьєва. – Луганск, 2006. – 224 с.
- Венедіктова І.В. Захист охоронюваних законом інтересів у цивільному праві : монографія / І.В. Венедіктова. – К. : Юрінком Інтер, 2014. – 288 с.
- Ветютнев Ю.Ю. Аксиология правовой формы : монографія. – М. : Юрлитинформ, 2013. – 200 с.
- Декларация прав дитини: ООН; Декларация, Міжнародний документ, Резолюція від 20.11.1959 р. [Електронний ресурс]. – Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_384.
- Дерюгина Т.В. Интерес как предпосылка и предел субъективного гражданского права // Право и политика. – № 1. – 2009. – С. 157-165.
- Жилинкова И.В. Проблемы правового режима имущества членов семьи [Текст] : дис. ... д-ра юрид. наук / И.В. Жилинкова. – Х. : Б. и., 2000. – 407 с.
- Жилинкова И.В. Проблемы правового режима майна членів сім'ї [Текст] : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.03 Цивільне право, сімейне право, цивільний процес, міжнародне приватне право / І.В. Жилинкова. – Х. : Б. в., 2000. – 39 с.
- Интерес, цікавість – це ... Значення слова / Матеріал з Вікіпедії — вільної енциклопедії [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://uk.wikipedia.org/wiki/Цікавість>.
- Латинско-русский словарь. Около 50 000 слов. Изд. 2-е, переработ. и доп. – М. : «Русский язык», 1976. – 1096 с.
- Лічман Л.Г. Судовий захист прав і інтересів членів сім'ї власника жилого приміщення [Текст] : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03 / Л.Г. Лічман ; Одеський юридичний ін-т Національного ун-ту внутрішніх справ. – О., 2005. – 232 арк.

- Малько А.В. Стимулы и ограничения в праве (теоретико-информационный аспект) : автореф. дис. ... канд. юрид. наук. – М., 1995. – 40 с.
- Розгон О.В. Межі та обмеження права власності : монографія. – Х. : ЛЛС, 2006. – 188 с.
- Сапейко Л.В. Правове регулювання аліментних обов'язків батьків та дітей [Текст] : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03 / Сапейко Людмила Василівна; Національний ун-т внутрішніх справ. – Х., 2003. – 16 с.
- Сімейний кодекс України : Науково-практичний коментар / За заг. ред. С.Я. Фурси. – К. : Видавель Фурса С.Я. : КНТ, 2008. – 1248 с.
- Советский энциклопедический словарь / Гл. ред. А.М. Прохоров. – 2-е изд. – М. : Сов. энциклопедия, 1982. – 1600 с.
- Собучев В.В. Законные интересы / В.В. Собучев ; под ред. А.В. Малько. – М. : Норма, 2008. – 496 с.
- Словник юридичних термінів (російсько-український). Укладачі: Андерш Ф., Винник В., Красницька А., Плешко А., Юрчук О. – Київ : «Юрінком» – Редакція «Бюл. законод. та юр. прак. Укр». – 1994. – 322 с.
- Харьковская цивилистическая школа: защита субъективных гражданских прав и интересов : монографія / И.В. Спасибо-Фатеева, М.Н. Сибилев, В.Л. Яроцкий и др.; под общ. ред. И.В. Спасибо-Фатеевой. – Харьков : Право, 2014. – 672 с.
- Харьковская цивилистическая школа: антология семейного права : монографія / В.К. Антошкина, И.В. Жилинкова и др.; под общ. ред. д-ра юрид. наук, проф. И.В. Спасибо-Фатеевой. – Харьков : Право, 2013. – 240 с.
- Цивільне право : підручник : у 2 т. / В.І. Борисова (кер. авт. кол.), Л.М. Баранова, Т.І. Бегова та ін.; за ред. В.І. Борисової, І.В. Спасибо-Фатеевої, В.Л. Яроцького. – Х. : Право, 2011. – Т. 1. – 656 с.
- Чорна Ж.Л. Цивільно-правовий захист майнових прав та інтересів малолітніх і неповнолітніх осіб : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03 / Львівський національний ун-т ім. Івана Франка. – Л., 2005. – 179 арк.
- Шевченко Я.М. Охорона і захист прав та інтересів фізичних та юридичних осіб в цивільних правовідносинах : монографія / Я.М. Шевченко. – Х. : Харьков юридический, 2011. – 528 с.

Мельник М. Б. Правовая природа и сущность имущественных интересов ребенка при прекращении права на алименты в связи с приобретением в собственность недвижимого имущества

Аннотация. В статье рассматриваются вопросы по выяснению правовой природы и сущности имущественных интересов ребенка при прекращении права на алименты в силу приобретения им в собственность имущества. Анализируются содержание категории интереса в праве, ее взаимосвязь с алиментными обязательствами и имущественными правами, обуславливающие институт содержания ребенка. Обосновывается возможность интеграции имущественных интересов ребенка путем их обеспечения в институте осуществления права собственности на недвижимое имущество.

Ключевые слова: имущественные интересы ребенка, алиментные обязательства, алиментные правоотношения, прекращение права на алименты, осуществление права собственности ребенком.

Melnik M. The legal nature and essence of the property interests of the child at the termination of the right to child support in connection with the acquisition of the ownership of real property

Summary. Questions, considered in this article, are about establishing of legal origin and essence of the property interests of a child in suspending the right to alimony in case of acquisition the right of ownership of property. There are analyzed a content of category of interests in a law, it's interconnection with alimony obligations and property ownership that cause child support institute. It proves possibility of integration of property interests of a child by his/her ensure in the institute of realization of right of ownership of fixed assets.

Key words: property interests of a child, alimony obligations, alimony jural relationship, termination of right to alimony, implementation of right of property by a child.